

Zehra Birsen Yamak

- şiirler -

Yayın Tarihi:

8.11.2004

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Aşk İntiharda

Acılar
Taçsız hükümrânlığının yüzerken
İhtişamında
Sevgi
Denizinde hasret boğulur
Vuslata ermez ki gönül
Akşamında

Bülbülün coşkun sazı gülüşüdür
Gülüdür
İltifat
Kanatır dikeniyile...Ölüşüdür
Ödülüdür
Hayat

Kovulur ölümün sığağına
Gönül bahçesinden
Serenadı
Dünya penceresinden...
Kâinat kucağına
Kimbilir silinir adı

Kimbilir
Kaç feryat çiçeği tutkundur
Bir aşkın nisyanında
Bin nedamet bulunur
Dil suskundur isyanında

Yaşasa da bir beden çilesini
Ruh ölüyor baharında
Bir aşk ölüyor
Öldürüyor binlercesini
İntiharında

Zehra Birsen Yamak

Ay Işığında Ellerim

Ay ışığında yıkanır
Bakar avuçlarımda Aya
Tutar sevdami zamanı unutmuş ellerim
Sıkar yüreğimi sıkar
Dindirmez fırtınamı
Yel yutmuş meltemlerim

Gece döver hayallerimi
Köpük köpük
Eriyen mumdur sıcağında
Eriyen umudumdur
Ay biter,gece biter tabağında
Mum biter,umudum biter
Yiter
Sana dönük hatıralarımda...

Yeniden
İki damlada yolculuk
Yeniden donar Ay ışığında
Lâhza,iki damlada asır
Yalan gerçeğe,zaman sevdama münhasır
Bir elimde Ay,bir elimde sevdam
Beklerim
Yalan mı,gerçek mi
Sevda mı
Düşümde
Emellerim

Zehra Birsen Yamak

Benim Sevda Çiçeğim

Benim sevda çiçeğim açar dört mevsim
O gonca ki baharı yeniden alır
Sakın esme mevsimim hazan üstüne
Gül yaprağın döker de dikenini kalır

Benim sevda çiçeğim açıyor renk renk
O hareler ki aklımı başımdan alır
Sakın solma çiçeğim sevdam üstüne
Solarsan renginden eser mi kalır

Benim sevda çiçeğim kokuyor vefa
Vefasız sevgililer ki hep âh alır
Sakın olma bivefa sevdam üstüne
Çektiğin yanında âhım ne kalır

Benim sevda çiçeğim duyuyor özlem
Duymazsa sevgiler değer mi alır
Sakın dolma özlemim fırlat üstüne
Yâr ile vuslatım ölüme kalır

Benim sevda çiçeğim besliyor sevgi
Doymayan ruhlâr ki hep yara alır
Sakın koyma gönlünü ağyar üstüne
Sevmeyi bilmeyen ruh sevgisiz kalır

Benim sevda çiçeğim döküyor yaprak
O yapraklar ki güzün gazele kalır
Sakın esme sonbaharım sevdam üstüne
Kara topraklar benden güzeli alır

Benim sevda çiçeğim suluyor aşkı
O pınar ki içmeyen nasip mi alır
Sakın zehri şarabı sevdam üstüne
Sevgiden ve benden geri ne kalır

Zehra Birsen Yamak

Beste Gel

Bir hayali yaşıttım içimde yıllar yılı
Artık o hayallerden gerçek olup düş de gel
Ben aşkın hasretiyle kavrulurken kış günü
Sen ateşi aşkıma yanıp yanıp piş de gel

Bir gerçeği yaşıttım içimde yıllar yılı
'O sevgiler bir hayal'düşlerimi eş de gel
Hayalim ve gerçeğim ayrılırken bedenden
Öldüren dertlerimi hançer olup deş de gel

Bir sevgili yaşıttım içimde yıllar yılı
Duygularımdan çıkıp şiir olup seste gel
Hapsetme duyguları şiirim satırlara
Nağme ile renklenip akıp akıp beste gel

Zehra Birsen Yamak

Çağır Beni Gönlüne

Gerçeklerimden nice bilsen sana gelirim
Aşk dilimde bir hece dersen sana gelirim
Kalbimde bir bilmece olsan bile gelirim
Gündüzlerime gece doğsan yine gelirim

Gelirim ben gelirim coşar coşar gelirim
El ayağım dolaşır şaşar şaşar gelirim
Dağların tepesini aşar aşar gelirim
Çağır beni gönlüne koşar koşar gelirim

Sevdamın türküsünde hasretine eririm
Dur dağın ötesinde arkasına gelirim
Bir derviş hırkasına lokmasına gelirim
Çağır gönlün yanına ortasına gelirim

Gönlüne eş istesen ayal olur gelirim
Rüyalara düş desen hayal olur gelirim
Dönsen çölde seraba olsa ruhun haraba
Düşsen kara türaba inan yine gelirim

Gelirim ben gelirim neyer neyer gelirim
İşim gücüm bırakır eyler eyler gelirim
Kalbim âşık ismine söyler söyler gelirim
Çağır beni gönlüne neyer neyer gelirim

Zehra Birsen Yamak

Çanakkale Geçilmez

Ben desem ikiyüzbin, sen de ikiyüzelli
Ne yattığı yer belli, ne de vurulduğu yer
Mahşer Conkbayırı'na kurulmuştu besbelli
Her Mehmetçiğin göğsü olmuştu birer siper
Şehit analarının o göz pınarlarına
Şehadet mertebesi akıtmıştı teselli

Onsekiz Mart Bindoküzyüz Onbeşinci yıld
Süleyman Sırrı Bey'e sor bak ki daha dündü
Batarya Hamidiye, Fransız Bouvet'sine
Yaklaşırken mermiler ikiyüz kırk milimdi
Tarihte rastlanır mı şehidin böylesine
Cideli Mehmet Çavuş bedeni kırk dilimdi

Gözüne iniyorken karanlık perde perde
Can çekişen dudakta bir tebessüm belirdi
Fransız'ın zırhlısı tarihten silinirken
Paramparça bedeni sevincinden delirdi

Türk milleti kutlasa bin defa zaferini
Unutmayacak asla o şehit neferini

Kumkale, Seddülbahir müstahkem mevkileri
Çok ağır bombardıman ateşine tutuldu
Şusturduk zannedip de geçmeye çalışırken
Son sırtışında o düşman gemileri
Nusret'in döşediği mayınlarda yutuldu

Kumkale, Seddülbahir, taş taş üstünde zahir
Bir beden kalsa Mehmet, bir taş kalsa da ahir
Düşmana set çeker de Boğaz'ından geçirmez
Kanla sular toprağı bir damlasın içtirmez

Tarih yirmibeş Nisan, İngiliz ve Anzak'lar
Dalga dalga karaya çıkıp da siniyordu
Düşmanın tepesine işte Mustafa Kemal
Tarihinden kopup da çiğ gibi iniyordu

'Kader Adam' deyip işaret eden Churchill
Türkler'in tarihini elbette biliyordu
Her başkaldırışında o menhus enselere
Türk'ün dev ellerinden bir şamar iniyordu

Anafartalar'daydı, hem de Conkbayırı'nda
Ondokuzuncu Tümen, Elliyedinci Alay
Düşmanla arasında kesin bir hesaplaşma
Sanmayın ki mahşerde vermesi daha kolay

Mehmetçiğin bağında kurşun tarar kaşağı
Bir kefeni olmamış ne kaldı ki kuşağı
Kanı mürekkep eyler, yazdırır tarihleri
Vermez de bir damlayı, olmaz düşman uşağı

Anladı ki tüm cihan ÇANAKKALE GEÇİLMEZ
Örtünür meşhedine kefen bile biçilmez

Zehra Birsen Yamak

Deli Sevda

Bir deli sevda koþtu yüreğimden,hıçkırđı
Gökyüzü
Ađladı derinden
Yađmurdu bulutlara

Fıþkırđı çizgileri
Kırmızı,mavi,yeşil
Kırmızı,mavi,yeşil yerinden
Tutkundu umutlara
Bir deli sevda baktı yüređimden

Bir deli sevda aktı yüređimden
Suskundu...Ezgileri suskundu
Nice pehlivanlar büktü bileđinden
Yutkundu ađıtlara

Bir deli sevda uętu yüređimden
Takıldı kuşun kanadına
Adında sevda vardı
Uętu gitti diređinden
Vardı sevdalının yanına
Kanadı kuşun kanadı
Ezgilerden çizgilerden kanadı
Beden taşıyordu ruhunda
Taşıyordu deli yüreği
Ezgilerden...Çizgilerden
Sevda mı
Anlamadı

Zehra Birsen Yamak

Eğer

Üzölmeyin yazın gidişine
Gelişine kışın
Baharın sevinci
Tekrar yaşanacaksa

Gölöp geçmeyin aşka
'Bir Yaz Yağmuru'deyip
Bir damla iken bulut
Birden boşanacaksa

Çevirmeyin hüzne gidişini
Şevgilinin
İçinde
Dönüşüne umut
Tekrar kavuşmanın zevki
Bulunacaksa

Kısa bir an olsa da mutluluğun
Bir ömre bedeldir
Dakikası birlikte
Dolu dolu
Yaşanacaksa

Ölen sevgilinin ardından yakmayın ağıt
Dökmeyin gözyaşlarınızı
Ömrünüz oldukça
EGER
Hatırlanacaksa...

Zehra Birsen Yamak

Hürriyet Saltanatı

Ne parayı mülk eyledim ne köşkü ne sarayı
Ne meyhane belledim ne içtim sigarayı
Tek Saltanat Hürriyet istedim Yaradan'dan
Yaradan'dan maada vurdular prangayı

Ne onlarsız hürriyet ne hürriyetsiz onlar
Esirâne sevgiler hürriyetten ne anlar
Meczetssem,tercih etsem hüvviyetsiz kalacak
Bedenimde ruhumu terk ettiğim zamanlar

Azat eyler mi beni kopsam esâretinden
Bağımsız sevgilerin alsam cesaretinden
Ödese sadakatim bin bir kefareten
Yine aksinde gönül tek bir nezaretinden

Yüz peçeye ibadet esrârı hürriyetin
Gün geceye işaret ısrarında niyetin
Öyle bir bilmece ki üç heceden ibaret
Ünsiyyetin sanır da çözümez zürriyetin

Zehra Birsen Yamak

İki Damlası

Hapsettim hayallerime düşlerime seni
Resmini kimse çizmesin
Kilitledim kalbime gömdüm sevgini
Şifreni kimse çözmesin
Açmadım ellerimi soğuğa
Açmadım hâlâ
Avuçlarımda
Ellerinin sıcaklığı
Avuçlarımda
Üşümesin
Kapattım gözlerimi kapattım
Hayalin
Düşlerimden gitmesin

Düşmesin gözlerimden yaşlar
Akmasın
Donsun
Varsın iki tanesi yanağımda olsun
Zaten
İki Damlası
Yazdırdı ya dudağıma ismini
Aşk
Sana
Helâl olsun

Zehra Birsen Yamak

İlk Aşk

Bir yaradır içinizde kanayan
Ölene dek kapanmayan.Belki,
Dillere destan olmuştur hazin...
Belki de sır olarak kalmıştır,paylaşılmayan
Sizi üzen,ağlatan,derinden duygulandıran
Zaman,zaman...

Mazinin çağrısıyla sislere karışır da
Bir şiir ya da şarkıyla yeniden hatırlanır
Silinmez belleklerden işte o AN
Yeniden canlanır
Alır,götürür sizi,bir zaman dilimine
Mecnun bırakır,yüreğiniz daralır
Zaman,zaman

Silmek istesenez çıkaramazsınız
Kazılmıştır kalbinize dövmeden daha derin
Atmak istesenez kaderinizden kovamazsınız
Üşür kalbiniz yalnızlığıyla
Bir pınar sızıntısından daha serin
Zaman,zaman

Bu derttir sizi öldüren,yaşatan
Zaman zaman
Yaşamla ölüm arasında bir yerde bırakan
Buruk tadıyla tuhaf zevkini salar da
Ayrılmak istemezsiniz,bağımlısınız
Kolay değil ilk aşktan arındırılmak
Düşman kesilirsiniz doktorunuza
Suçu aşkınızı 'elinden'almak
Çaresi bulunsun istemezsiniz
Gerçekten yıkılırsınız
Gölge düşsün istemezsiniz ilk aşkınıza
Alırlarsa elinizden gözyaşlarınızı
Damla damla yüzünüzü ıslatarak
Kucağınıza düştüğü zaman
Gerçekten ölürsünüz,işte o zaman...

Bırakın,yaşasın ilk aşkınız ruhunuzla
Öldürmeyin,zaman zaman...

Zehra Birsen Yamak

Mutlu Ol

İstersen dünyanın gam yüküyle dol
İstersen en ağır bükümüyle sol
Mutluyu mutsuzluğa beynimizdir yeden
Mutsuzum derse beyin mutlu yaşar mı
beden
Öldürsek içimizden mutsuzluğu silsek
Yeryüzünden
Beynimiz midir onu
Yeniden icat eden

Mutluluk,ekmek ve su gibi
Her öğün yemeğimizde
Teneffüs ettiğimiz havayla içimizdedir
Mutsuzluk,hayatı reddetmek
Şadece dilimizde
Ölümsüz yaşamak
Gönlümüzdedir

Mutlu ya da mutsuz olmak
Tercihimizde
Üretildiği tezgâh,beynimizdedir

Mutsuzuz deriz ya,nedir bizi mutsuz eden
Mutlu yaşamak varken hep umutsuzluk neden
Nasıl ki ellerimizle yazmadıysak kaderi
İlâhi bir senaryoda paylaştık hep rolleri
Kimimize mutsuzluk oynamak düştü
Kimimize mutluluk
Sadece sahnededir iradedeki yokluk
Gerçek kimliğimiz perde arkasındadır
Kimileri hâlâ rolünün yasındadır

İstersen dünyanın gam yüküyle dol
İstersen en ağır bükümüyle sol
Mutlu yaşamak varken mutsuzluk neden
Daima umutla dol,tercihinle mutlu ol

Zehra Birsen Yamak

Seni Hiç Unutmadım

Bilmem ki tanır mıyım
Onca yıllardan sonra
Bilmem utanır mıyım
Ağarmış saçlarımla

Belki de bir tesadüf
Rastlasam sana yolda
Belki de bir arayış
Teselli orda-burda

Ömrüm eskiyor ama
Hatıran her an yeni
Yine benzer bir yüzde
Hatırladım ben seni

Ne zaman rüzgâr esse
Bir yaprağı titretse
İçimde fırtınalar
İnim inim inletir

Ne zaman bir melodi
Duyarsa kulaklarım
O suskun dudaklarım
İnan seni söyletir

Ne zaman bir dokunsa
Mızrap sazın teline
Gözyaşların nağmesi
Gider seher yeline

Hatırladım diyorum
O yalan benim adım
Gerçek diye yalanla
Senelerce yaşadım

Hatırlamak arada bir
Unutmayı gerektirir
Oysa ki ben seni hiç
Ama hiç...Unutmadım

Zehra Birsen Yamak

Seni Seven Biri

Hatırlar mısın birtanem, hatırlar mısın bilmem
Hatıralar sislerde, çok eskilerde kaldı
Aşk tatmamış bedeni, tertemiz duyguları
Gencecik coşkularla
Seni seven biri vardı

Kalbine giren oktun hatıra defterinde
Ağaçlara ismini ismin ile kazdığı
Şiirleyip satır satır yazdığı
Odasında baş ucuna astığı
Sendin

İşte böylesine birtanem
Seni seven biri vardı
Böylesine seni yaşar, sana tapardı

Haayt bu biratnem, yaşandı yıllar
Yaşandı sensiz
Yaşandı yaşanmasına çaresiz
Seni seven birinin gözlerinde yaşlar
Sessiz sessiz
Sahte gülüslere saklandı
Kimsesiz
Kendiyle başbaşa kaşınca birtanem
Şüphesiz
Seller gibi boşandı

Baktı göremez oldu
Öldü de dirildi bin kez bedende ruhu
Aşkı içinde ölemez oldu
Seni seven biri öylesine soldu ki birtanem
Bir daha kimseyi sevemez oldu

Yaşandı yıllar... Tükendi sensiz
Tükendi seni seven biri şüphesiz
Sonunda anladı ki birtanem, aşk
Varlığında sonsuz
Sensizlikte çaresiz

Zehra Birsen Yamak

Sevgi

- Tak,tak
- Kim o?
- Ben SEVGİ,açın lütfen kapıyı
- Özür dilerim ama tanımiyorum sizi
- Zırrrrr...
- Alo buyrun,kimsiniz?
- İşte yine Sevginiz
- Pek ısrarlı dostsunuz,tanıtın kendinizi
- Teşekkürler öyleyse

Sevgi arar,aratır
Sevgi özler,özletir
Sevgi sorar,sordurtur
Sevgi böler,paylaşır
Sevgi sarar,kuşatır
Sevgi sevinç yaşatır
Sevgi ağlar,ağlatır
Sevgi hüzün bağlatır...

Sevgi umman denizi
Sığamaz dünyalara
Sığdırmak istiyorsan
Kalpte küçük bir nokta

Sevginin denklemi yok
Terazide yan ağır
X'i bulmuşsan eğer
Y'leri hemen bağır

- Sevgi SIRDan bir kutu
Anahtarı olmalı
- Sevgi çorap söküşü
İlk ilmeği bulmalı

Para ile alınmaz
Okulu da bulunmaz
Satın almak istersen
Piyasada sunulmaz

Sevgi İS'den bir kurum
Kararırsa ovulur
Sevgi camdan bir giysi
Kırılırsa dağılır

- Sevgi ne nazlı birşey
Mutlak,yolu olmalı
- Sevgi çorap söküşü
İlk ilmeği bulmalı

İlk ilmeği ararsan
İşte sır buradadır
Güzellikte arama

Maddiyatta da yok
Diplomanın içinde
Ne kadar yanıldın bak

Sevgi gönüllerdedir
Sevgi gözyaşlarında
Belki çocuk kalbinde
Belki yaşlı bağrında

Sevgi gözle görülmez
Tutamaz ellerin de
Uyandın mı acıyla
Gecenin bir yerinde

Bunları duymak için
Arın sıfatlarından
Maddi çıkarlarından
Atla uçurumlara
Uç benimle göklere
Gelebilir misin
Hâlâ düşünür müsün
Eğer gelebilirsen
Anahtarı alırsın
Hâlâ düşünüyorsan
Sınıfında kalırsın

Sevgide sen ben yok
Sevgide tek biz varız
Duygularda bedende
Hep o TEK'i yaşarız

Ben,sen olmuşsam eğer
Soyutla beni,değer
Bulduğum mevkiden
Maddi çıkarlarımdan
Sana gelen ben değil
Benim özbenliğimdir
Vazgeçmişsem kendimden
Bil ki sevdiğimdendir

-Sevgi gurur kutusu
Özveri de olmalı
-Sevgi sırdan pranga
İlk zinciri kırmalı

Sevgi gözde bir DAMLA
Tutamazsan ÇAGLAYAN
Sabredersen bir PINAR

İşte SEVGİ ben buyum
Tanıttım beni sana
Şimdi sıra sende

Tanıt kendini bana

-Sevgi gönülde bir köşk
Mutlak yolu olmalı
Sevginin şifresi var
İlk harfini bulmalı

-Sevgi bedende değil
Bedendeki BEN'dedir
Sevginin anahtarı
Muhakkak ki SENDEDİR

Zehra Birsen Yamak

Simidin İki Yarısı

İlkokula başladığımız günü hatırladın mı
Aynı sırayı kapmıştık koşarcasına
Nasıl da sevmiştik birbirimizi
Dost olmuştuk taparcasına
Tanımadan bilmeden kimliğimizi
Hangimiz simit alsak bölerdik orta yerden
Yarısı senin yarısı benimdi
Hastalansan bir gün okula gelmesen ya
Yarısı paketlenir yarısı boğazıma düğümlenirdi
Her şeyi böler paylaşırdık
Artık simidin iki yarısı olmuştuk
Simidin iki yarısı

Hatırladın mı?Cebimizdeki bozuklukları döker masanın üstüne sayardık
Farketmezdi bende fazla sende eksik
Oldu mu iki bilet parası,haydi sinemaya
Film de kafamıza göre değildi ya 'Gönül Yarası'
Olsun biz yine giderdik.Maksat birliktelik...

Hatırladın mı?Resim öğretmenimiz 'Mum Boya'istemişti
Kuru boyalar zaten harçlığımızı bitirmişti
Bir kutu alıp da bölmüştük renkleri
Ne farkedirdi
Birlikte boyamıyacak mıydık resimleri
Sen de saklar mısın hâlâ,atmamışım küçülmüşleri
Bende siyahı,sende sarısı,kalemler...
Kalemler bile simidin iki yarısı

Hayallerimizi de paylaşırdık,hatırladın mı
Ben de evlenecektim ileride sen de
Benim kızım seninse oğlun olacaktı
Çoktan takılmıştı isimleri de
Dostça,kardeşçe sevmeyi öğreneceklerdi,kenetlenmeyi
Daha dahası,bir simidi ortadan bölmeyi
Kimbilir,severlerdi birbirlerini aşkla belki de evlenirlerdi
Ne güzel hayallerdi
Benim kızım senin oğlunun karısı,hayaller...
Hayaller bile simidin iki yarısı

Ne kadar oldu görüşmedik bilmiyorum kayboldun birden
O günden beri simidin yarısı elimde yarısı boğazımda düğüm
Ben şerefli bir görev aldım Orduda kızım büyümekte
İsmi de kararlaştırdığımız gibi,ya sen
Hep seni merak edip durdum,evlendin mi oğlun var mı
Ta ki...Kanımı donduran o güne kadar o harekât gününe

Savaş alanındaydık,senin elinde silah benim elimde silah
Şavaşmak zorundaydık bire-bir bırakmıştı kader
Ölmek-öldürmek değildi beni kahreden
Bir can borcumuz vardı,ha bugün ha yarın ödenecekti zaten
Ne düşündüğünü bilememek ve öğrenememeki beni öldüren

Kıyırdamadan duruyordun,bir heykelden farksız bir ölüden sessizdin
Davranmaman şaşkınlık mı yoksa sevginin bedeli miydi,bir bilebilsem
'Davran'diyordum'Seni öldürmem için yüce bir sebebim var,ölmem için de'
Vatan-Millet sağolsun
Yine de istiyordum kendime ait bir sebebim olsun

Tüm savaşlar sevgiyi kurtarmak içindir ve şu anda öldürmek istediğim de
Bir simidin bedeli sevgiyle ödenirmiş
Bir sevginin bedeli ölüp ölüp dirilmekle

'Davran,seni bu şekilde öldüremem'
Şesim dağlara çarpıp yankılanıyordu
Öldürsem de ölmüştüm,öldürmesem de
Ne Vatanıma ihanet edebilirdim ne de sevgine
Belli ki sen de keskin nişancıydın ben de
Yoksa gönderirler miydi bizi birbirimize

Aynı anda karşılıklı iki kurşun ve iki beden
Düşen
Beyaz karlar üstüne
Sızan
Kanımız değildi
Hani,lisenin köşesinde takıldığımız kafe vardı ya
İçtiğimiz tavşan kanı çayların demiydi
Cebimizden çıkan üç-beş kuruşu gördün mü
Sende eksik,bende fazla,ne farkeder
Tam iki bilet parasıydı
Bu film de kafamıza göre değildi ya'Gönül Yarası'
Olsun,maksat birliktelik,haydi sinemaya
Hasretten açık kalan gözlerimizde son hayallerimizi gördüm
Benim kızım senin oğlunun karısıydı
Beyaz karlardan bedenlerimize yansıyan ışığı gördüm
Güneşin sarısıydı
Ellerimizde sınıksız sarıldığımız ve gevşeyen avuçlarımızdan kayan
Simidin İki Yarısıydı

Duyuyor musun şimdi arkamızdan yalan yanlış zanlar
Aynı anda ikisi ha,yanlış yargılayanlar
Al eline kalemi,yazalım taşımızı
Bende siyahı,sende sarısı
Söylesin taşlar,söylesin yazgımızı
-'Çekinmedim Vatan uğrunda öldürmekten'
-'Kaçınmadım sevgim uğruna ölmekten'
Kimdi bizi bize böylesine düşman eden
Şüphesiz ki yaşarlar bir simidi ikiye bölmeden
Yarısı sende yazsın,yarısı bende
Bizi kim anlar,ancak zamanlar
Bir simidi ikiye bölen zamanlar,zamanlar...
Zamanlar bile Simidin İki Yarısı
Simidin İki Yarısı.

Zehra Birsen Yamak

Şiirde Şüyu

Mânânın meclisinde maddeyi, meyi
Dervîşin dergâhında döv divaneyi
Serseri serpuşundan sor serhaneyi
Neyzen sen, nefes sen, neylersin neyi
Neyzensen nefessen neylersin neyi

Revhanı rüyada revada ruzin
Sevdayı sevada sunmada suzin
Zevadı zakire zulümdür izin
Gönlünün gördüğü güzeldir güzin

Neyzensiz nefessiz neylersin neyi
Neyzensiz nefessiz neylersin neyi

Babilin bahçesinde bekayı büyü
Tılsım taifesinde tütsüler tüyü
İmlâdan iblâdan ibaret ise
Şekâyı şekvâdır şiirde şüyu

Neyzensen nefessiz neylersin neyi
Neyzensiz nefessiz neylersin neyi

Zehra Birsen Yamak

Ŗu Hayat Dediđin

Ŗu hayat dediđin pamuk ipliđi
Gün gelir ki kopar ince yerinden
İyisi lâfı güzaf kötü söz kalır
Yaralar kalpleri öyle derinden

Ayaklar altında ezerler seni
Tepelerden bakıp süzerler seni
Kaderin yazıp da çizerler seni
Hem ruhundan gider hem bedeninden

Bin defa bölünür parçalanırsın
Girdiđin gönülde yaralanırsın
Sevildim zanneder de aldanırsın
Musibet öldürür hep kederinden

Ŗu hayat dediđin pamuk ipliđi
Gün gelir ki kopar ince yerinden
İyisi lâfı güzaf kötü söz kalır
Yaralar kalpleri öyle derinden

Zehra Birsen Yamak

Yağmur Bebekleri

Bir yıldız kayar gökyüzü bahçelerinde
Ağlar Yağmur Bebekleri ağlar gecelerinde
Damla damla,sırılsıklamdır yürekleri
Bileklerinde
Hüzün kelepçeleri
Üşümüş buzlu sancılarındadır düşleri
Üşür kahkaha yorganında
Sarınmış olsa da gülüşleri

Anlatır,Yağmur Bebekleri anlatır
Masallar utanır karanlığından
Masallar...Cüce Devlerin işleri
İnsanlık utanır varlığından
Anlatır
O dönülmez gidişleri

Sonsuzluğa toplanır valizleri
Bitmiştir umuda yolculuk
Çoktan batmıştır güneşleri
Bir garip...Sonsuzluğa yollanır

Ya yorgun dizleri
Bin yıl dinlense çıkar mı
O yokuşun izleri

Avucunda insanlık dilenen dünya
Bir dilenci avucunda Yağmur Bebekleri
İnsanlık hediyesi yüreğini son bir özgürlük alır
Bir dilenci avucunda
Bir damlada Yağmur Bebekleri
Bir damla sadakada
Sırılsıklam kalır

Zehra Birsen Yamak

Yalnızlık Evi

İstemeden yürüdüler yalnızlığın kumsallarında
Yalnızca
Bırakıldılar
Dopdolu sevgileri yüreklerinde büzüldü
Beyaz gelinliklerinde arandı saflıkları
Kırmızı kuşakların ardında
Sevdaları
Umutları
Birilerinde çözüldü
Birlikte yokoldular
Yokoluşlarındaydı yalnızlığın bedenleri
Yalnızca
Kayboldular

Yalnızlık artık iki kişilikti
Kadın itaatkâr...Mutsuz
Erkek suskun...Umutsuz
Paylaşırsa küçülür dediler
Yavruyu dünyaya getirdiler
Deniz aynı deniz
Güneş aynı güneş
Ve şimdi iki yalnız
Yeni bir yalnızca eş

Yalnızlık artık üç kişilikti
Büyüttükçe büyütüyordu Devini
Çare bulmalıydılar
Yıkmalıydılar yalnızlık evini

En iyi ilâçtı zaman
Sevgilerini zamana doldurdular
Üç yalnız elele, üç vakitte
Yalnızca
Sevginin yolunu tuttular
Üç yalnız elele
Yalnızlıklarını unuttular

Zehra Birsen Yamak

Yaşanmamış Say Ömrü

Görünürde şan ile yaşanır da mübeccel
Bakmaz yaşlıya gence kapıyı çalar ecel
Tescilinde günahın gündüzü kovan gece
Kabrine koyar ruhu beden girmeden önce

Mışıl mışıl uyurken görülen rüyalardan
Zevkü sefa içinde gezilen diyarlardan
'Haydi'diye çağırın sedasıdır o sesin
İyi duy,tekrarı yok,vedasıdır nefesin

Ağırmamışsa başın yatağında acıdan
Çekmemişsen çileyi kördüğümün ucundan
Şabretmeyip şikâyet edip de geçirmişsen
Yaşanmamış say ömrü gelse ecel gecinden

Zehra Birsen Yamak

Yeter ki Sen Ara

Her zaman kalbimdesin diyorsun bana
Beni mutlu ediyor söylediklerin
Özledim dedin de ömürsün bana
Aklıma geldi hep bilmediklerim

Aranmak ne güzel arayana eş
Aranmayan ayları ararmış güneş
Bir telefonunla yettin de bana
Bırak aramasınlar sevmediklerim

Yeter ki sen ara bir tek sen yeter
Kırgınlıklar,hasretler o anda biter
Aşkın heyecanında sonsuza gider
Saklayıp da içimden silmediklerim

Oysa ki gönlün beni severmiş
Aşkın ifadesine sesin yetermiş
Telefonun ucunda bir bir beklermiş
Bunca zaman bakıp da görmediklerim

Şu geçkin gönlümde filiz yeşermiş
Aşk ezelden sonsuza dek ruhta yaşarmış
Meğer ki sesinde beni anarmış
Elimdeyken bilmeden kaybettiklerim

Yeter ki sen ara bir tek sen yeter
O anlamsız gururum sesinde biter
Ömrümün sonbaharı kışıyla yiter
Ruhuma geri gelir özlediklerim

Yeter ki sen ara bir tek sen yeter

Zehra Birsen Yamak

Yirmibeş Bir Kala

Bir hayalin pençesindeyim artık
Bir yaşamın meddi cezir icrasında
Gerçekler yılların ırmağında giz
Ve içinde ömrümü topladığım valiz
Susuz kalmışken mecrasında
Karşımda varacağım deniz
Ömrün acı tebessümüdür belki
Belki de ömrün vedasında

Gurbetin ahtapotu doluyorken kollarını
Saat zembereğinde kasvet
Boşaltıyor yıllarımı
Hayat çetelem de suçlama çabasında
Kemerinin saracını
Atmış çengelini sıktıkça sıkıyor kiskacını
Sanık beraati telâşında ömür
Arıyor yargıcını
Oysa fiillerimin celladı
Çoktan kurumuş darağacını

Hani günün yirmidört saatti derdi
Hani gün yirmidört saatte biterdi
Her saniye derdime yeniden dert ekliyor
Kimileri aç,kimileri tok,çözüm bekliyor

İşte yirmibeşinci saat de vuruyor
Buğulu canda bin nefis
Bir nefeste soluyor
Kuruyor ırmak
Kuruyor diye nafi edirdi artık bağırarak
Kıyıda darası alınmış bir valiz duruyor
Gün yirmidört saat tırmanmış düzü
İşte yirmibeşinci saat
Yirmibeşinci saat de arıtmaz yüzü

Şimdi yalanlar
Gerçekleri sorguluyor
Sana göre bana göre ya gerçekler
Nerede
İki artı iki dört edecekler
Ne var ki sadece benim
Ve sadece senin bileceğin
İki artı iki dört edeni var ya gerçeğin
Birini kaldırmaya yetmiyor mu gücün
Unutma ki bir zamanlar
Dünya taşınırdı omuzlarında hörgücün

Bir veda tebessümü bir ömrü andığında
Gerçek-yalan toplanır bir hayal sandığında

Akıp giderken yıllar ırmağında biz
Gerçekten bir hayalin pençesindeyiz

Zehra Birsen Yamak